

Svar (13/2 90):

Justitsministeren (Engell):

Som anført i besvarelsen af spørgsmål S 454 kan der efter udlændingelovens § 19 ske inddragelse af en flygtnings opholdstilladelse, såfremt grundlaget herfor var urigtigt eller ikke længere er til stede.

Under hensyn til at der i selve flygtningebebrebet ligger en vurdering af, om udlændingen vil blive udsat for forfølgelse eller noget, der må sidestilles hermed, hvis den pågældende skulle indfinde sig i hjemlandet, vil udlændingemyndighederne – såfremt en flygtning anmoder om sit pas med henblik på rejse til hjemlandet – have anledning til at overveje, om opholdstilladelsen kan inddrages.

Direktoratet for Udlændinge har oplyst, at direktoratet i de tilfælde, hvor det efter en konkret vurdering må lægges til grund, at en flygtning, der nu mener at kunne rejse hjem, har opnået asyl i Danmark med urette, eller at grundlaget for asyl for den pågældende ikke længere er til stede, kun vil udlevere nationalitetspasset, hvis den pågældendes flygtningestatus samtidig bringes til ophør.

Dette vil kunne ske ved, at opholdstilladelsen inddrages efter reglerne i udlændingelovens § 19 eller ved, at den pågældende frafalder sin flygtningestatus her i landet.

Spm. nr. S 457

Til justitsministeren (1/2 90) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Hvad gøres der fra dansk side for at undersøge, hvorvidt forholdene er bedret i flere af de mellemøstlige lande, så asylsøgere igen kan vende hjem permanent?«

Svar (13/2 90):

Justitsministeren (Engell):

Det kan oplyses, at udlændingemyndighederne nøje følger udviklingen i de lande, hvor fra Danmark modtager asylsøgere.

Udlændingemyndighederne er således i besiddelse af et meget omfattende generelt baggrundsmateriale om de pågældende lande, og dette materiale bliver løbende ajourført.

Baggrundsmaterialet udarbejdes af en række forskellige myndigheder og organisationer, herunder blandt andre Udenrigsministeriet,

Dansk Flygtningehjælp, Direktoratet for Udlændinge, Amnesty International og FN's Højkommissariat for Flygtninge.

Spm. nr. S 460

Til trafikministeren (1/2 90) af:

Inger Stilling Pedersen (KRF):

»Ministeren bedes oplyse, om han vil søge Finansudvalget om en bevilling til dækning af halvdelen af skaderne på bygninger, løsøre m.m. efter stormen torsdag den 25. januar i år.«

Begrundelse

Efter stormfloden den 24. november 1981 brugte det offentlige 55 mio. kr. til at dække de skader hos private og erhvervsdrivende, som fulgte efter stormen. Staten dækkede halvdelen, og kommuner og amter delte den anden halvdel.

På baggrund af Folketingets forhandling den 19. marts 1985 om trafikministerens redegørelse af 1. marts 1985 om statshjælp i stormflodstilfælde er det i anmærkningerne til finansloven anført, at der i påkommende tilfælde kan optages bevilling til efter nærmere retningslinjer at udrede en godtgørelse fra staten på halvdelen af tabet ved skader på bygninger, løsøre m.v. som følge af stormflod, hvis Finansudvalget i det enkelte tilfælde giver tilslutning til, at godtgørelse ydes. Amtskommuner og primærkommuner kan i så fald beslutte at yde godtgørelse efter tilsvarende retningslinjer som staten.

Selv om man kan hævde, at situationen torsdag den 25. januar 1990 ikke var den samme som i november 1981 og skaderne heller ikke er de samme, er virkningen for de enkelte familier, der rammes af tab, dog lige alvorlig. De bør derfor have hjælp fra det offentlige, hvis tabet ikke dækkes på anden måde.

Svar (9/2 90):

Trafikministeren (Knud Østergaard):

Der er i spørgsmålets begrundelse henvist til, at det i anmærkningerne til finansloven er anført, at der i påkommende tilfælde kan optages bevilling til efter nærmere retningslinjer at udrede en godtgørelse fra staten på halvdelen af tabet ved skader på bygninger, løsøre m.v. som følge af stormflod, hvis Finansudvalget i det enkelte tilfælde giver tilslutning til, at godtgørelse ydes.